

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 1C/100/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8516202514
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Uhlár
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2017:8516202514.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, sudca JUDr. Erik Uhlár, v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia s.r.o., IČO: 35831154, Karadžičova 8, Bratislava, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, proti žalovanej Q. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX/XXX, X. S., o zaplatenie 431,52 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Náhradu trov konania súd žalovanej nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 30.6.2016 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 431,52 eur, úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne z uvedenej sumy za obdobie od 1.11.2015 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe poukazoval na to, že Všeobecná úverová banka, a.s. (ďalej iba „VÚB, a.s.“), uzavrela so žalovanou zmluvu o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb flexiúčt č. XXXXXXXXXXX, zriadil v prospech žalovanej bežný účet s možnosťou povoleného prečerpania na účte v prípade splnenia stanovených podmienok. Poukázal na to, že VÚB, a.s. poskytla žalovanej prečerpanie 17.1.2006 vo výške 431,52 eur na dobu trvania zmluvy o bežnom účte, pričom v dôsledku porušenia platobných povinností žalovanou vypovedala VÚB, a.s. listom zo 17.8.2015 zmluvný vzťah so žalovanou (čl. 6.16 bod 6.16.2 Všeobecných obchodných podmienok VÚB, a.s. pre depozitné produkty - ďalej iba „VOP-DP“), čím sa stala pohľadávka z titulu poskytnutého úveru vo forme povoleného prečerpania ku dňu účinnosti výpovede splatnou vo výške 431,52 eur, kde účinky výpovede nastali dňa 31.10.2015. Uviedol, že žalovaná dlh neuhradila, čím je od 1.11.2015 v omeškani. Poukázal na to, že pohľadávku nadobudol od VÚB, a.s. zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 1.8.2015, ktorou mu bola pohľadávky ako postupníkovi v celosti postúpená.

2. Žalovaná doručila súdu dňa 25.11.2016 podanie, v ktorom uvádza, že dlh 431,52 eur s príslušenstvom uznáva, je ochotná ho splácať po 30,- eur mesačne nakoľko príjmom jej rodiny je iba dávka v hmotnej núdzi a rodinné prídavky na tri deti.

3. Na pojednávaní dňa 2.1.2017 súd vec prejednal postupom podľa § 180 CSP v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu - neúčast' ospravedlnili podaním doručeným súdu 9.12.2016, kde súčasne navrhli rozhodnúť podľa § 282 CSP.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, oznámením obsahu listinných dôkazov (§ 204 CSP), a to: podanej žaloby, zmluvy o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb flexiúčtu, žiadosti o poskytnutie kontokorentného úveru - flexikreditu, oznámenia o nastavení kontokorentného úveru, potvrdenia o poskytnutí flexikreditu, výpovede zmluvy o bežnom účte a pripojenej doručky, VOP-DP,

výpisu z bankovej knihy, oznámenia o postúpení pohľadávky a súvisiaceho podacieho hárku, vyjadrenia žalovanej k podanej žalobe doručeného súdu 25.11.2016 a pripojených potvrdení; čítaním listinných dôkazov (§204 CSP), a to: informatívneho výpisu žalobcu z obchodného registra, odpovede na lustráciu žalovanej v registri obyvateľov a podania žalobcu doručeného súdu 9.12.2016, a zistil tento skutkový stav:

5. Dňa 21.10.2005 uzavreli žalovaná a VÚB, a.s., zmluvu o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb flexiúčtu (ďalej tiež len „zmluva o bežnom účte“). V zmysle písm. g) jej Záverečných ustanovení VÚB, a.s. je oprávnená po splnení ňou stanovených kritérií klientovi zriadiť k bežnému účtu povolené prečerpanie. Podľa bodu 4.4.1. VOP-DP spoločnosť VÚB, a.s. na základe ňou stanovených kritérií, ktoré závisia najmä od kreditných obrátov realizovaných na bežnom účte žalovanej a pravidelnosti realizovania kreditných obrátov na tomto účte mohol zriadiť k bežnému účtu žalovanej povolené prečerpanie, a to najneskôr do 3 pracovných dní od rozhodnutia o súhlase s povoleným prečerpaním, pričom o výške a začiatku povoleného prečerpania mal žalovanú písomne informovať. Povolené prečerpanie malo byť úročené platnou úrokovou sadzbou, ktorej výšku podľa bodu 4.4.5. VOP-DP mohla jednostranne určiť VÚB, a.s.. Podľa bodu 4.4.8. VOP-DP mala žalovaná byť povinná (okrem iného) po poskytnutí povoleného prečerpania zabezpečiť prostriedky na úhradu úrokov, poplatkov a ostatných záväzkov na účte, zaplatiť vyúčtované úroky, zabezpečiť pravidelné poukazovanie peňažných prostriedkov na účet. Žalovaná podala dňa 17.1.2006 žiadosť o poskytnutie kontokorentného úveru - flexikreditu a taktiež dňa 17.1.2006 prevzala oznámenie o nastavení kontokorentného úveru, kde malo ísť o flexikredit nezabezpečený, počiatočný dátum 18.1.2006, konečný dátum 31.12.2099 a limit 13.000,- (zrejme Sk) teda 431,52 eur. Rovnako jej bolo dňa 17.1.2006 vydané potvrdenie o poskytnutí flexikreditu vo výške 13.000,- Sk - t.j. 431,52 eur, od 18.1.2006 po dobu plnenia nasledovných podmienok - zasielanie príjmu mesačne minimálne 6.500,- Sk na bežný účet a splatenie poskytnutého limitu flexikreditu jedenkrát za kalendárny rok. Podaním zo dňa 17.8.2015 VÚB, a.s. vypovedala zmluvu o bežnom účte s účinnosťou ku koncu druhého kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bude výpoveď doručená. podľa pripojenej doručky bolo podanie zaslané doporučene a prevzaté 21.8.2015 osobou s podpisom T. a k tomu je poznámka „sera“ - zrejme teda dcérou žalovanej. V tejto výpovedi iba upozornila žalovanú, že zrušenie bežného účtu ju nezbavuje povinnosti plniť prípadné ostatné finančné záväzky voči nej. Podaním z 15.12.2015 malo byť žalovanej zo strany VÚB, a.s. oznámené, že postúpila ku dňu 3.12.2015 svoju pohľadávku zo zmluvy o bežnom účte č. XXXXXXXXXXXX. spolu s príslušenstvom a právami z akéhokoľvek zabezpečenia žalobcovi, pričom dlžný záväzok mal byť 831,30 eur k 15.12.2015. Uvedené oznámenie mal podľa pripojeného podacieho hárku zasielať samotný žalobca. Žalobca v tomto konaní nijako nepreukázal skutočnú existenciu záväzku žalovanej o splnenie ktorého bola žalovaná, svoju aktívnu legitímáciu v tejto veci, nepreukázal dôvodnosť podanej žaloby ako takú.

6. Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka - ďalej iba „OBZ“ (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy o bežnom účte, i v čase poskytnutia kontokorentného úveru - flexikreditu), zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

7. Podľa § 708 ods. 2 OBZ (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy o bežnom účte, i v čase poskytnutia kontokorentného úveru - flexikreditu), na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

8. Podľa § 710 OBZ (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy o bežnom účte, i v čase poskytnutia kontokorentného úveru - flexikreditu), ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

9. Podľa § 497 OBZ (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy o bežnom účte, i v čase poskytnutia kontokorentného úveru - flexikreditu), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10. Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy o bežnom účte, i v čase poskytnutia kontokorentného úveru - flexikreditu), spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné

zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

11. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

12. Podľa § 100 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka - ďalej iba „OZ“, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

13. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

14. Podľa § 111 OZ, zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

15. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že podaná žaloba je nedôvodná a z nižšie uvedených dôvodov ju v celom rozsahu zamietol.

16. V prvom rade súd poukazuje na to, že v tomto prípade sa žalobca obmedzil čisto vzhľadom na obsah podania žalovanej doručeného súdu dňa 25.11.2016 na návrh na rozhodnutie podľa § 282 CSP, ktorý postup je však v tomto prípade z pohľadu súdu nielen nedôvodný, ale aj neprípustný.

17. Zmluvné vzťahy uzavreté medzi žalovanou a VÚB, a.s., na ktoré poukazoval žalobca v podanej žalobe, sú zmluvami spotrebiteľskými v zmysle vyššie cit. ustanovenia § 23a zákona č. 634/1992 Zb., pričom rozhodovanie pre uznanie nároku nemôže vylúčiť v spore s ochranou slabšej strany oprávnenie súdu podľa § 295 CSP a rozhodovanie súdu zľahčovať neposkytnutím ochrany spotrebiteľovi a teda nerozhodnutím na podklade náležite zisteného skutkového stavu.

18. Ani na výzvu zo strany súdu, doručenú právnenému zástupcovi žalobcu dňa 25.11.2016, nebola v tomto konaní predložená zmluva o postúpení pohľadávok a príslušná príloha obsahujúca špecifikáciu postúpenej pohľadávky - ako má súd mať za náležite preukázanú vecnú aktívnu legitímáciu žalobcu v tomto spore, pokiaľ tento v žalobe poukazuje na to, že pohľadávka mu bola postúpená na základe zmluvy zo dňa 1.8.2015 a súčasne vyššie v texte žaloby uvádza, že VÚB, a.s. listom až zo 17.8.2015 vypovedala zmluvný vzťah so žalovanou (pričom k žalobe tiež predkladá písomné podanie výpovede zmluvy o bežnom účte z daného dňa) a ďalej predkladá oznámenie o postúpení pohľadávky z 15.12.2015, podľa ktorého mala byť pohľadávka postúpená ku dňu 3.12.2015, pričom podľa pripojeného podacieho hárku toto oznámenie ani nebolo zasielané žalovanej samou VÚB, a.s., ale žalobcom. Takéto „motanie“ relevantne spochybňuje z pohľadu súdu danosť aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tejto veci, osobitne za stavu, kedy tento nebol napriek výzve súdu schopný predložiť ani relevantné doklady o skutočnom čase čerpania flexikreditu žalovanou, jeho výške a rozsahu jeho splácania (či nesplácania) - teda v zásade samotný výpis z príslušného bežného účtu (predložený výpis z bankovej knihy, aj keď sa o ne v podobných veciach žalobcovia vehementne opierajú, nie je žiaden „naddôkaz“ a okrem toho v tejto veci predložený hovorí tiež iba o dátume poskytnutia povoleného prečerpania a výške limitu, ale nijako nepreukazuje skutočné čerpanie, jeho čas a rozsah). Žalobca napriek výzve súdu teda nepredložil v celom konaní (a hlavne to mal urobiť už pri podaní žaloby) žiaden relevantný dôkaz o čase a výške skutočného čerpania flexikreditu žalovanou, teda žiaden relevantný dôkaz vo vzťahu k dôvodnosti, titulu a výške žalovanej istiny a jej príslušenstva.

19. Podľa výpovede žalovanej na pojednávaní, zmluvu uzavrela asi v roku 2005, vtedy mala ten flexiúčet, povedali jej, že bude splácať asi 517,- Sk mesačne a splácala asi rok, potom prestala, lebo jej nevychádzalo a odvtedy nezaplatila nič. Uviedla, že peniaze vybrala z bankomatu, všetko asi v tom roku 2005 a myslí, že si vybrala tých 12.000,- Sk, pričom výber mala urobiť asi na dvakrát, nie je si

však istá, je tomu už 11 rokov. Z tejto výpovede možno vyvodiť, že keďže splácala podľa jej vyjadrenia asi rok, tak na dvakrát si vybrala dokopy podľa nej asi 12.000,- Sk (398,33 eur).

20. Za takej situácie, kedy žalobca nepredložil žiaden relevantný dôkaz o čase a výške skutočného čerpania flexikreditu žalovanou a sama žalovaná síce potvrdzuje čerpanie (ale asi vo výške iba 398,33 eur) avšak ohľadne doby čerpania flexikreditu túto uvádza ešte v roku 2005, treba z pohľadu súdu prijať (v prospech žalovanej ako spotrebiteľa - obdobne ako v zmysle úpravy § 54 ods. 2 OZ) ten záver o celom priebehu zmluvného vzťahu, že žalovaná mohla vyčerpať flexikredit v plnej výške už v zásade prvý deň po poskytnutí povoleného prečerpania (čo bolo 17.1.2006) teda konkrétne dňa 18.1.2006. Zároveň v oznámení o nastavení flexikreditu uvedené obdobie „počiatočný dátum 18.1.2006 konečný dátum 31.12.2009“ nie je obdobím, v ktorom by sa nepremiľovalo právo na požadovanie vrátenia čerpaného flexikreditu, ide iba o obdobie, v ktorom by ho pri dodržiavaní podmienok mohla čerpať opakovane (opakované čerpanie však nijako preukázané nebolo). V tomto smere teda ak vyčerpala celý limit, čo mohla preukázateľne najskôr 18.1.2006, bola povinná podľa predloženého potvrdenia o poskytnutí flexikreditu tento splatiť jedenkrát za kalendárny rok, teda najneskôr 31.12.2006, čo však zrejme neurobila a teda dňom 1.1.2007 bola VÚB, a.s. oprávnená uplatniť právo na jeho splatenie na súde, pričom premiľacia lehota zrejme márne uplynula dňom 1.1.2010. Súd má teda za to, že právo na zaplatenie žalovanej sumy 431,52 eur je premiľčané a z tohto dôvodu žalobu zamietol, použitím postupu podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., nakoľko tu išlo preukázateľne o spotrebiteľský zmluvný vzťah a nepredloženie relevantných dôkazov o čase a výške skutočného čerpania flexikreditu žalovanou a spôsobe jeho splácanie (či nesplácania) nemôže mať za následok, že sa budeme tváriť, že nič premiľčané nie je. Žalobu súd zamietol i v časti požadovaných úrokov z omeškania, pretože ich priznanie by nútilo žalovanú v konečnom dôsledku splniť i samotnú premiľchanú istinu.

21. V tomto smere je pre súd irelevantný obsah podania žalovanej doručeného súdu 25.11.2016, že „uznáva dlh s príslušenstvom“. Toto podanie totiž, ako je súdu známe z jeho činnosti, osobám z osady, v ktorej žalovaná žije, v takom tvare a bez rozmyslu vypisujú pracovníci miestneho komunitného centra ku každej žalobe, ktorá na týchto sociálne viac než slabých je kedy podaná a o ktorej sa komunitní pracovníci dozvedia. Zároveň daný uznávací prejav žalovanej neobsahuje dodatok, že by mala vedomosť o zrejmom premiľčaní dlhu (§ 558 OZ) a uznávací prejav žalovaná nezopakovala na pojednávaní, len samotné požadované splátky, čo potvrdzuje názor súdu, že uznanie dlhu a príslušenstva v tomto prípade nebol prejav jej vôle.

22. Zároveň by vyhovieť žalobe za celej vyššie uvedenej situácie bolo v rozpore s dobrými mravmi, pretože žalobca nepredložil ani čiarku k tomu, čo od neho požadoval súd výzvou z 22.11.2016 doručenu jeho právnomu zástupcovi 25.11.2016, ale lapil sa slamky v podobe „uznania nároku žalovanou“, kde nemožno opomenúť súdu z jeho činnosti známe skutočnosti o tom, že po doručení obdobných výziev v skutkovo totožných sporoch žalobcu vedených na tunajšom súde pod sp. zn. 1C/99/2016 a 1C/88/2016, kde však nemal šťastie na komunitné centrum Starej Ľubovne a takto vyprodukovaný uznávací prejav žalovaných v uvedených veciach, taktiež nepredložil žiadne relevantné doklady, ale len prosto vzal žaloby späť. Toto celé v danom prípade maximálne možne spochybňuje dôvodnosť a oprávnenosť samotnej žaloby. Aj z tohto dôvodu súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

23. Súd nemôže v tejto veci opomenúť ani tú skutočnosť, že ohľadne aktívnej vecnej legitímácie žalobcu neboli súdu predložené ani doklady o splnení predpokladov na postúpenie pohľadávky žalobcovi zo strany VÚB, a.s., teda banky, podľa osobitného predpisu, a tu konkrétne súd poukazuje (ako už i v minulosti v súdom prejednaných obdobných, už právoplatne ukončených, veciach) na skutočnosť, že žalobca nepreukázal riadne danosť jeho aktívnej vecnej legitímácie v tejto veci, teda že je skutočne oprávnený domáhať sa žalobou uplatnených nárokov. Všeobecná úprava postúpenia pohľadávok je zakotvená v OZ (§ 524 a nasl.). V danom prípade však išlo o pohľadávku banky voči klientovi a teda osobitnou podmienkou postúpenia takejto pohľadávky malo byť splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8 vety prvej zákona č. 483/2001 Z.z., čo je ustanovením osobitným vo vzťahu k úprave postúpenia pohľadávky podľa ustanovení OZ a teda tam uvedené skutočnosti mali byť preukázateľne splnené pred prípadným postupovaním pohľadávky voči žalovanej žalobcovi, t.j. banka bola podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. povinná preukázateľne písomne vyzvať žalovanú na splnenie jej peňažných záväzkov. Totiž podľa § 92 ods. 8 veta prvá zákona č. 483/2001 Z.z. /v znení platnom a účinnom ku dňu 1.8.2015, kedy mala byť podľa žalobcu uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok, na základe ktorej mal tu žalovanú pohľadávku nadobudnúť/ „ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej

klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta“ - splnenie tohto postupu zo strany VÚB, a.s. vo vzťahu k žalovanej pred tým, ako pristúpila k uzavretiu žalobcom spomínanej zmluvy o postúpení pohľadávok, v danom prípade nebolo súdu nijako preukázané a za splnenie tohto postupu nemožno považovať ani v konaní predloženú výpoveď zmluvy o bežnom účte - v nej totiž banka nevyzvala žalovanú na zaplatenie prípadného dlhu, len ju upozornila, že zrušenie bežného účtu žalovanú nezaväzuje povinnosti plniť finančné záväzky a súčasne sám žalobca v podanej žalobe uvádza, že suma 431,52 eur sa stala splatnou až ku dňu účinnosti výpovede - teda podľa neho 31.10.2015 a žalovaná je podľa neho v omeškaní od 1.11.2015, čo značí, že ani ku dňu 3.12.2015 (viď k žalobe pripojené oznámenie o postúpení pohľadávky) by neboli splnené ani za týchto podmienok vyššie uvedené zákonom požadované predpoklady na možnosť postúpenia pohľadávky banky voči žalovanej žalobcovi (od 1.11.2015 do 3.12.2015 určite neuplynulo 90 kalendárnych dní omeškania žalovanej so splnením čo len časti tu žalovanej istiny) a teda za takej situácie sú vyššie uvedené skutočnosti tiež dôvodom na zamietnutie žaloby v celom rozsahu.

24. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, sa súd už s poukazom na hospodárnosť konania nezaoberal neprijateľnými zmluvnými podmienkami v predložených zmluvných dokumentoch a ich možným dopadom na výšku pohľadávky voči žalovanej.

25. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností teda súd podanú žalobu v celom rozsahu zamietol tak čo sa týka žalovanej istiny, ako aj z nej požadovaných úrokov z omeškania.

26. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

28. V tomto konaní bola v celom rozsahu úspešná žalovaná, avšak v tejto veci jej žiadne preukázateľné trovy nevznikli, preto súd postupom podľa § 257 CSP rozhodol, že jej náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

1/ Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2/ Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3/ Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.